

Meniu

- Prima pagină
- Lucafaarul de seară
- Editorial
- Debut
- Educație
- Invitație la lectură
- Comentarii
- Alitudinii
- Diverse
- Istoria culturii
- Interviuri
- Evenimente
- Știri de presă
- Contact

Caută pe sit

Caută

Arhiva

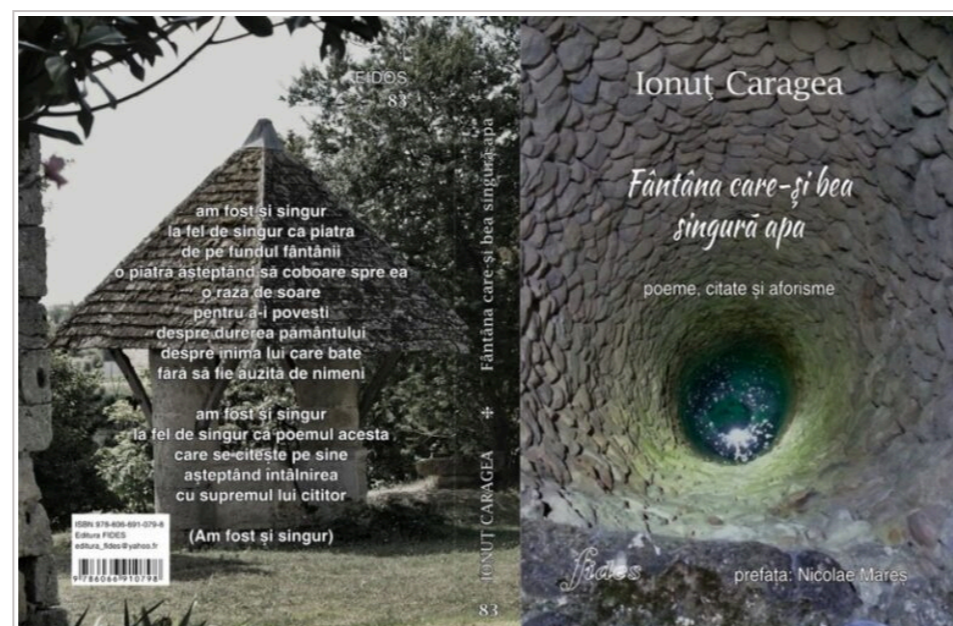
- ianunie 2024
- mai 2024
- aprilie 2024
- martie 2024
- februarie 2024
- ianuarie 2024
- decembrie 2023
- noiembrie 2023
- octombrie 2023
- septembrie 2023
- august 2023
- iulie 2023
- ianunie 2023
- mai 2023
- aprilie 2023
- martie 2023
- februarie 2023
- ianuarie 2023
- decembrie 2022
- noiembrie 2022
- octombrie 2022
- septembrie 2022
- august 2022
- iulie 2022
- ianunie 2022
- mai 2022
- aprilie 2022
- martie 2022
- februarie 2022
- ianuarie 2022
- decembrie 2021
- noiembrie 2021
- octombrie 2021
- septembrie 2021
- august 2021
- iulie 2021
- ianunie 2021
- mai 2021
- aprilie 2021
- martie 2021
- februarie 2021
- ianuarie 2021
- decembrie 2020
- noiembrie 2020
- octombrie 2020
- septembrie 2020
- august 2020
- iulie 2020
- ianunie 2020
- mai 2020
- aprilie 2020
- martie 2020
- februarie 2020
- ianuarie 2020
- decembrie 2019
- noiembrie 2019
- octombrie 2019
- septembrie 2019
- august 2019
- iulie 2019
- ianunie 2019
- mai 2019
- aprilie 2019
- martie 2019
- februarie 2019
- ianuarie 2019
- decembrie 2018
- noiembrie 2018
- octombrie 2018
- septembrie 2018
- august 2018
- iulie 2018
- ianunie 2018
- mai 2018
- aprilie 2018
- martie 2018
- februarie 2018
- ianuarie 2018
- decembrie 2017
- noiembrie 2017
- octombrie 2017
- septembrie 2017
- august 2017
- iulie 2017
- ianunie 2017
- mai 2017
- aprilie 2017
- martie 2017
- februarie 2017
- ianuarie 2017
- decembrie 2016
- noiembrie 2016
- octombrie 2016
- septembrie 2016
- august 2016
- iulie 2016
- ianunie 2016
- mai 2016
- aprilie 2016
- martie 2016
- februarie 2016
- ianuarie 2016
- decembrie 2015
- noiembrie 2015
- octombrie 2015
- septembrie 2015
- august 2015
- iulie 2015
- ianunie 2015
- mai 2015
- aprilie 2015
- martie 2015
- februarie 2015
- ianuarie 2015
- decembrie 2014
- noiembrie 2014
- octombrie 2014
- septembrie 2014
- august 2014
- iulie 2014
- ianunie 2014
- mai 2014
- aprilie 2014
- martie 2014
- februarie 2014
- ianuarie 2014
- decembrie 2013
- noiembrie 2013
- octombrie 2013
- septembrie 2013
- august 2013
- iulie 2013
- ianunie 2013
- mai 2013
- aprilie 2013
- martie 2013
- februarie 2013
- ianuarie 2013
- decembrie 2012
- noiembrie 2012
- octombrie 2012
- septembrie 2012
- august 2012
- iulie 2012
- ianunie 2012
- mai 2012
- aprilie 2012
- martie 2012
- februarie 2012
- ianuarie 2012
- decembrie 2011
- noiembrie 2011
- octombrie 2011
- septembrie 2011
- august 2011
- iulie 2011
- ianunie 2011
- mai 2011
- aprilie 2011
- martie 2011
- februarie 2011
- ianuarie 2011
- decembrie 2010
- noiembrie 2010
- octombrie 2010
- septembrie 2010
- august 2010
- iulie 2010
- ianunie 2010
- mai 2010
- aprilie 2010
- martie 2010
- februarie 2010
- ianuarie 2010
- decembrie 2009
- noiembrie 2009
- octombrie 2009
- septembrie 2009
- august 2009
- iulie 2009
- ianunie 2009
- mai 2009
- aprilie 2009
- martie 2009
- februarie 2009
- ianuarie 2009

Colecția revistei

- Anul 1
- Anul 2
- Anul 3
- Anul 4
- Anul 5
- Anul 6

IONUȚ CARAGEA, UN SCRITOR DE FACTURĂ EUROPEANĂ

Articol scris de: **Nicolae Mareș** / 22 mai 2024

Despre creațiile literare ale lui Ionuț Caragea am avut prilejul să scriu de mai multe ori. Totodată, am o deosebită satisfacție sufletească și admirație colegială, legată de pasiunea mea pentru aforistică, fiindcă lirica semnată de el are un caracter eminentamente sapiențial. Aceasta m-a determinat, de altfel, să îl includ cu aleasă generozitate și prețuire în „Cartea înțelepciunii universale”, o antologie de referință a aforismului universal, apărută la editura eLiteratura. Mi-au atras cu precădere atenția definițiile inteligente pe care le dă unor trăiri, fapte sau evenimente, în care folosea genurile proxime și diferențele specifice dintre cele mai potrivite pentru a exprima adevăruri neexprimate.

Spuneam, referindu-mă la poemele din volumul „Mesaj către ultimul om de pe Pământ” (ed. Fides, 2017), că stilurile lui aduc în prim plan trăiri de mare forță care vin din adâncuri,

trăiri exprimate printr-un strigăt mut, rostite atunci când ajung în punctul critic de pe marginea prăpastiei, dar și că senzorii de mare sensibilitate ai poetului remarcă înstrăinarea omului contemporan, surprind durerea omniprezentă a acestuia, nerămânându-le emițătorului și receptorului altceva decât să asculte împreună murmurul suferinței. Concluzionam că ne-ar trebui pagini întregi pentru a exprima aceste trăiri, lăsând astfel o poartă deschisă spre noile apariții editoriale ale autorului, dar și spre alte aprecieri de valoare ale criticilor contemporani, unele dintre acestea aducându-i, pe bună dreptate, statutul de lider al generației 2000.

Recent, citind volumele „Căuțătorul de amintiri” (ed. Fides, 2022) și „Cesarnicarul fără mâini” (ed. ASLRQ, 2022), semnate de acest prolific autor revenit în Patria-mamă, după o viațușă canadiană care, prin dragoste și dor, i-a desăvârșit condeii, pot spune că scriitorul Ionuț Caragea este unul dintre creatorii români care îndeplinesc, cu dreptăță măsură, afirmația marelui Pontif, Papa Ioan Paul al II-lea, cel care în istorica vizită efectuată în România în zilele de 7-9 mai 1999 remarcă faptul că, în istorie, „poporul român este semn al iradierii civilizației romane în această parte a Europei, unde i-a perpetuat amintirea, limba și cultura”. La acestea se adaugă și faptul că Ionuț Caragea, prin activitatea sa de creator, dar și de promotor cultural, a adus un prestigiu deosebit culturii române prin promovarea valorilor literaturii române în francofonie, unde, de altfel, a fost și recompensat cu nenumărate premii, în special pentru poezie.

În volumul „Fântâna care-și bea singură apa”, autorul continuă tematica volumelor precedente, reiterându-și strigătul mut și trăirile de mare forță care vin din adâncuri. Punctul critic nu se mai află pe marginea prăpastiei, ci pe marginea fântâniei, adică locul în care se ridică cumulusul experiențelor sale lăuntrice odată cu ciutura poeziei, spre a potoli setea de cuvinte și înțelepciune a cititorului. Dar, surpriză! Cititorul lipsește din peisajul artistic, această lipsă generând autoconsumarea propriilor sentimente (autodevorarea profunzimilor, după cum spune într-un poem), într-o relație mult mai intimă, cu Divinitatea. Nu vorbim, așadar, de o respirie, ci mai degrabă de o reînțoarcere la matrice, însemnând, precum simbolul antic Uroborus, în care șarpele își înghite propria coadă, unitatea primordială, ciclul nesfârșit al timpului și al universului. Fântâna este, prin urmare, un portal spre adâncuri, dar și o fereastră către inima universului. Este pleoapa ochiului care poate privi lăuntric sau la mare distanță.

Pe lângă poemele cu încărcătură filosofică și metafizică, autorul ne vorbește și de durerile sale, cele care „îi sfășie visele” și „îl încearcă cu dinții de parcă ar fi o bucată de aur în spatele pielii”. Recunoaște că el este „O durere care își face autobiografia”, „Un trup agățat într-o durere” sau o „Căprioară cu piciorul beteag”, evidențiind, astfel, procesul declanșator al lirismului său, cuptorul alchimic al poemelor și aforismelor sale. Sau, mult mai metaforic și concentrat totodată, ne mărturisește, într-un citat reprezentativ din partea a doua a cărții, că „Pentru mine, toate durerile sunt flori căzute din cer. Iar poezia, un parfum pe care-l creez din petalele lor.” Iată, așadar, catharsisul (evidențiat și în poemul „M-am spălat în cascada cuvintelor”), sublimarea, transcendența sau, cu alte cuvinte, „drumul pozitiv și exemplar al poeziei, de la suferință la extaz, de la angoasă la iluminare și de la elegie la imn”, despre care făcea referire Al. Cistelean într-o superbă cronică pe marginea romanului memorialistic al lui Ionuț Caragea, intitulat sugestiv „Ascultă-ți gândul și împlinește-ți visele!” (ed. eLiteratura, 2016).

Chiar dacă „Fântâna care-și bea singură apa” este, la prima vedere, un volum al condiției poetului singur, fără cititori (Poetul se declară „Regele singurătății”), care se autoconsumă, amintind de condiția geniului pustiu eminescian, din creațiile care-l alcătuiesc nu lipsește dragostea pentru muză, pentru Dumnezeu, pentru familie, pentru mediul înconjurător. Reînțoarcerea la natură în poeme precum „Rădăcina”, „Nucul” sau „Frunza” amintește de filosofia lui Rousseau, de existența nealterată de vicile și decadența lumii moderne. Este un volum al transformării, al ciclicității, al renașterii, iar poezia rămâne, pentru poet, dar și pentru cei care au curiozitate și răbdare să o descopere, „A opta minune a lumii”. Este un volum în care, în ciuda tuturor vicisitudinilor, sufletul nu se lasă niciodată învins, după cum se poate constata și în aforismul din finalul părții a doua: „Sufletul – aripa care nu se lasă niciodată învinsă.”

E vorba de un volum din care răzbat „Fășii de lumină lăuntrică”, contribuind la formarea și devalorarea subtilă a unei conștiințe puternice, amintind, prin ideatică și mesajul creațiilor artistice, de o altă afirmație a marelui Pontif, Papa Ioan Paul al II-lea: „Cultura reprezintă maturizarea omului, cu toate calitățile și dimensiunile sale, nu constă doar în dezvoltarea gândirii și activității, ea contribuie, totodată, și la formarea conștiinței.”

Nicolae Mareș
București, 26 aprilie 2024

Similare

Ionuț Caragea ne aduce vești de departe
25 martie 2020
în „Comentarii”

Citate noi de Ionuț Caragea din ciclul „Sindromul nemuririi”
7 septembrie 2013
în „Invitație la lectură”

Ionuț Caragea, la al șaselea premiu în Franța
2 august 2021
în „Istoria culturii”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email când vor fi publicate articole noi.

Abonare

Alătură-te celorlalți 2.661 de abonați.

Articole asemănătoare

- **Apariție editorială: Ionuț Caragea – Cenușa din abis**, Ed. Fides, 2018
- **Cartea scriitorului român. Ionuț CARAGEA, „M-am născut pe Google”**, Iași: Fides – 2020
- **Ionuț CARAGEA, în dublă apariție editorială**
- **Ionuț Caragea – volumul „Cer fără scări/Ciel sans escalier”**, editura eLiteratura, București, 2014
- **„Singurătate”**

